

[Maisted]

ikke bliver placeret i de offentlige kasser. Alt tyder på og har vist igennem tiderne, at en styrkelse af det private initiativ giver den størst mulige vækst i et samfund.

Vi kan altså ikke stemme for dette finanslovsforslag, som på væsentlige punkter ikke har betydet en bedring efter vor opfattelse. Men det betyder ikke, at vi automatisk og pr. tradition altid vil stemme imod finanslovsforslaget. Som jeg sagde indledningsvis: den dag hr. Niels Helveg Petersen og det radikale venstre vil opgive tanken om, at de kunne nå de samme mål ved et samarbejde med socialdemokratiet og den side i folketinget, den dag er der skabt en mulighed for, at vi kan føre realistiske forhandlinger sammen, hvor vi ser bort fra, hvad vi ellers synes om vore politiske holdninger indbyrdes. Da vil vi kunne nå et samarbejde, der kan strække sig flere år frem, og da vil man opdage, at fremskridtspartiet er til at stole på i et samarbejde, og at det altså ikke pr. automatik stemmer imod et finanslovsforslag. Men det forudsætter én ting, nemlig at det radikale venstre ikke fortsat blokerer for dette samarbejde og til stadighed forsøger at tvinge regeringspartierne i armene på socialdemokratiet. Det burde være klart, og det bliver det da forhåbentlig i løbet af den kommende tid, at en sådan løsning ikke gavner udviklingen i dansk økonomi eller for det danske samfund. Derfor bør det radikale venstre tage sin stilling op til overvejelse.

Fremskridtspartiet kan ikke stemme for dette finanslovsforslag.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jeg er nødt til at rette en lille misforståelse i hr. Maistedes indlæg. Hr. Maisted citerer mig for at have sagt, at venstre stemte for finansloven, fordi den var et udtryk for venstres politik, og i forlængelse af det sagde hr. Maisted, at da dette års finanslovsforslag ikke er udtryk for fremskridtspartiets politik, så har fremskridtspartiet al mulig grund til at stemme imod finanslovsforslaget. Jeg er nødt til at sige, at jeg har ikke udtalt mig, som hr. Maisted citerede. Jeg har ikke udtalt, at venstre stemmer for finanslovsforslaget, fordi det er udtryk for venstres politik. Jeg har rigtigt nok sagt, at dette års finanslovsforslag er et udtryk for venstres politik, som det også er

et udtryk for de øvrige regeringspartiers politik, og så føjede jeg til, at vi stemmer i øvrigt for finansloven. Jeg føjede yderligere til: som vi har gjort det siden 1894, for vi har som bekendt stemt for finanslove tidligere, hvor vi ikke i alle detaljer var enige. Vi stemmer altså også for i år, og i tilgift mener vi altså, at i år er finansloven også et udtryk for den politik, vi og de andre regeringspartier står for. Den lille nuance gør en hel del forskel i relation til hr. Maistedes begrundelse for, at fremskridtspartiet stemmer imod.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Lad mig gå lige til biddet og sige det ligegyldigt: jeg får det virkelig helt dårligt, når jeg hører de gentagne ideologiske tilsløringer, der kommer ud af munden på de borgerlige. De sagde det i valgkampen, og de siger det nu. Traveren er den samme, den går på denne melodi: tro da ikke, at vi synes, det er rart at beskære det daglige budget for syge, efterlønsmodtagere, enlige mødre, og hvad de alle sammen hedder – de mennesker, der bare bliver gjort til tal i en statistik – og så kommer det: men det er altså nødvendigt; nødvendighedens logik og lov tvinger os til at foretage disse indgreb, selv om vi slet ikke bryder os om det; disse indgreb er nødvendige, for at I, for at vi alle kan få det bedre om nogle år; tænk bare på jeres forgældede børn!

Men det er jo netop ikke nødvendighedens logik. Det er en logik, der bygger på, at det kapitalistiske økonomiske system skal have kunstigt åndedræt endnu en gang. Den gamle krikke skal fodres i håb om, at den kommer til at yde lidt mere. Men foderet skal den ikke selv betale, det skal alle vi andre, og især de, der har allermindst. De unge skal betale. De skal betale eksempelvis ved at arbejde på indslusningskontrakterne, som jeg allerede har påpeget det – et år uden løn, kun med en kursusgodtgørelse.

Erhvervslivet derimod skal fodres, så indtjeningen stiger. Ifølge regeringens mening, ifølge nødvendighedens logik, vil det betyde øgede investeringer og flere arbejdspladser – inden for den private sektor vel at mærke, for den offentlige skal beskæres. Antallet af offentligt ansatte skal reduceres med 1 pct. om året. Og oveni er det så finansministerens hensigt at indføre individuelle lønaftaler. Det